

လှိုင်စာပေ

အလှူ

နှင်းပွင့်ကြွေတဲ့မိုးကောင်းကင်

လုံးချင်းဝတ္ထုသစ်

အပိုင်း (၁)

အခန်း (၁)

ငွေနှင်းစက် အနာဂတ်ကို မတွေးချင်။ တွေးလိုက်လျှင် လှပသော အိပ်မက်နန်းတော်တစ်ခုကို တည်ဆောက်ခွင့် မြင်တွေ့ခွင့် ရလိမ့်မည် မဟုတ်။ ထို့ကြောင့် သိုးမွေးကိုသာ သဲသဲမည်းမည်း ထိုးနေလိုက်သည်။

အလုပ်သည် သာ အကောင်းဆုံးသော စိတ်ရောဂါကုဆရာဝန် ဖြစ်လေသည်။

အလုပ်နှင့်လက် မပြတ်လတ်အောင် လုပ်နေခြင်းဖြင့် ငွေနှင်းစက်အား ခြောက်လှန့်နေသော အိပ်မက်တစ္ဆေသည် အနားသို့ မသီနိုင်ဘဲ ဖြစ်နေလေသည်။

"ငယ်လေး ရေချိုးတော့မလား"

ဒေါ်ကြီး၏ အသံက ပျံ့လွင့်လာသည်။ မကြာလိုက်။ အသံနှင့် ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့်ဆိုသလို လူက ရောက်လာသည်။

"ခဏလေး ဒေါ်ကြီး ပြီးတော့မယ်"

"အညောင်းမိပါ့မယ် ငယ်လေးရယ် နားနားနေနေပဲ လုပ်ပါ ဒေါ်ကြီးတို့ ရှာကျွေးနိုင်ပါတယ်"

ငွေနှင်းစက် ရင်ထဲ ဆို့နှင့်သွားသည်။

ဝမ်းသာခြင်း၊ ဝမ်းနည်းခြင်း ခံစားမှုနှစ်ရပ်က သူ့အား နှိပ်စက်ကလူပြုကာ လွန်ဆွဲနေလေသည်။ ။

ဝမ်းသာခြင်းက ဒေါ်ကြီး ဒေါ်ရွှေဥနှင့် ဦးကြီး ဦးညိုကြီးတို့ လင်မယား၏ မေတ္တာစေတနာ၊ ကရုဏာနှင့် စောင့်ရှောက်ထားမှုကို ခံစားရ၍ ဝမ်းသာခြင်း။

ဝမ်းနည်းခြင်းက အိမ်ထောင်ရက်သား အသီးသီးကျကုန်ကြပြီးနေကြသော အစ်ကိုများ နှင့် အစ်မက သူ့အား ဥပေက္ခာပြုထားရက်ကြခြင်း။

ထိုခံစားမှုနှစ်ရပ်ကြားမှာ နိစ္စဓူဝ ခံစားနေထိုင်ရသောကြောင့် ငွေနှင်းစက်ရင်ဝယ် ချမ်းမြေ့မှု မရနိုင်ချေ။

"ချိုးလိုက်ပါလား ငယ်လေး တော်ကြာမွန်းတည့်တော့မယ်"

"ဟုတ်"

ငွေနှင်းစက် ထပ်မံမငြင်းဆန်ရက်တော့။ ဦးကြီး၏ ခြေသံနှင့်အတူ အိပ်ခန်းဝက ရောက် လာပြီ။

"ဦးကြီးတောင် လာပြီ"

ငွေနှင်းစက် ပြုံးပြီး ဦးကြီးကို နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။ ။

ဒီနေ့ တစ်နေ့လုံး ဦးကြီးကို ယခုမှ စတင်တွေ့ရခြင်း ဖြစ်သည်။ ။ နေမမြင့်ခင် ခြံထဲ၌ တကုတ် ကုတ်အလုပ်ရှုပ်နေမည်။ ပန်းနှင့် ဟင်းသီးဟင်းရွက်များကို ဆွတ်ခူးပြီး ဈေးထဲ၌ ဖောက်သည် သွား သွင်းမည်။ နွားနို့နှင့်ကြက်ဥ လိုက်ပို့ပေးမည်။ ပြန်လာလျှင် ဟင်းစားဝယ်လာမည်။ ချက်ပြုတ်ပေး မည်။

"နေကောင်းရဲ့ လား ကလေး"

"ကောင်းပါတယ် ဦးကြီး"

"ဒီနေ့လေ ဟင်းစား ပိုတာနဲ့ ကလေးကြိုက်တဲ့ လရောင်ရဲ့ ဗွီစီဒီ ဝယ်လာခဲ့တယ် ကောင်လေးက ချောသားပဲ"

ငွေနှင်းစက် ရင်ထဲ လှိုက်ဖိုဝမ်းသာသွားသည်။ ။

"ဟာ တကယ် သူ့ဗွီစီဒီထွက်ပြီလား ဘယ်မှာ လဲ"

"ဧည့်ခန်းထဲမှာ ထားခဲ့တယ်။ ထမင်းစားပြီးမှ ကြည့်ရမယ် ကဲ လာ"

ဦးကြီးက ငွေနှင်းစက်ကို စွေကနဲ ပွေ့ကာ ရေချိုးခန်းထဲရှိ ပလတ်စတစ်ကုလားထိုင်လေး ပေါ်တင်ပေးပြီး ထွက်သွားသည်။ ။

မသွားခင် သူ့မိန်းမအား ...

"မယ်ရွှေ သိပ်မကြာစေနဲ့ နော် ကလေး အအေးမိမယ်"

"ကျုပ် သိပါတယ်တော် တော်ကြီး ဆရာမလုပ်ပါနဲ့ "

ဦးကြီးနှင့် ဒေါ်ကြီးသည် နှုတ်အားဖြင့် တကျက်ကျက်ရှိတတ်သော်လည်း တစ်ဦးကို တစ်ဦး မျက်စိအောက်က အပျောက်မခံတမ်း အရိပ်တကြည့်ကြည့်နှင့် ချစ်ခင်မြတ်နိုး သစ္စာရှိကြသော ငယ်လင်ငယ်မယားနှစ်ဦးဖြစ်ကြသည်။ ။

ထိုလင်မယားနှစ်ယောက်သာ သူ့ဘဝမှာ မရှိခဲ့လျှင် ငွေနှင်းစက်ဘဝသည် ...

"ဟော ... ကလေး ဘာဖြစ်လို့ မျက်ရည်က ဝဲလာပြန်တာတုန်း။ ညည်း အားငယ်စရာ ဘာရှိသလဲ။ ညည်းဦးကြီးက ပိုက်ဆံတွေကို ဟင်းဖိုးနဲ့ လိုအပ်တာပဲ ပေးပြီး ကြိတ်စုနေတာ မကြာခင် ငယ်လေး ခြေထော

က်ကို အထူးကုတွေနဲ့ ပြမလို့ တဲ့ "

ပါးစပ်ကလည်း တတွတ်တွတ်ပြောဆိုကာ အားပေးပြီး လက်ကလည်း သူ့ကိုယ်လက်သန့်စင် စေရေး ရေဝဝချိုးနိုင်စေရေးကို အကူအညီ ပေးလေသည်။

"ကန်တော့နော် ဒေါ်ကြီး ကန်တော့"

"ငယ်လေးရယ် ဒါတွေ ပြောမနေနဲ့ စမ်း။ နေ့တိုင်း ပြောနေရတာ ပါးစပ် မညောင်းဘူးလား"

သူ့ခြေထောက်နှင့် အောက်ပိုင်းကို ချေးညှော်စင်ရန် တိုက်ချွတ်ပြီး ဆပ်ပြာတိုက်ပေးနေသော ဒေါ်ကြီးကို လက်အုပ်ချီ အမြဲတောင်းပန်ရသည် ကလည်း ငွေနှင်းစက်အတွက် နိစ္စရူပင် ဖြစ်နေသည်။

"မြန်မြန်လေး ချိုးမှ ဒီနေ့ နည်းနည်းအေးတယ်"

"ဟုတ်"

"စနေနေ့တော့ ခေါင်းလျှော်ပေးရဦးမယ် ဆံပင်တောင် နည်းနည်း ရှည် လာပြီ ညည်းဦးကြီးကို သတိရရင် မှာ လိုက်ဦး"

"ဟုတ်"

ငွေနှင်းစက်ရင်ထဲ၌ ဦးကြီးနှင့်ဒေါ်ကြီးတို့ ၏ ကျေးဇူးတရားကို ဆပ်ချင်လှပြီ။

သို့သော် အခြေအနေတွေက အနည်မထိုင်သေး။

ညီအစ်ကိုမောင်နှမတွေက သူ့အား အကူအညီမပေးဘဲ နေနိုင်ရက်ကြသော်လည်း သူ့အခြေ အနေကို စောင့်ကြည့်နေကြသည်။

အကြောင်းမှာ မိဘနှစ်ပါး၏ အချစ်ဆုံးသမီးထွေးလေးလည်း ဖြစ်၊ မိ

ဘနှစ်ပါး၏ တိုးတိုး ဖော်လည်း ဖြစ်သော သူ့အား မိဘတွေ
ဘာပေးသွားသလဲဟူသော သံသယမေးခွန်းနှင့် သံသယ မျက်လုံးက
အမြဲစောင့်ကြည့်နေသည်။ ။

ငွေနှင်းစက် အမှားမခံရဲ။

"ငယ်လေး တော်ပြီ ရေထပ်မလောင်းနဲ့ တော့ ဒေါ်ကြီး ရေသုတ်ပေး
တော့မယ်"

ပျံ့လွင့်သွားသော အတွေးအာရုံကို ပြန်စုစည်းလိုက်သည်။ ။

ပါးပါးလှုပ်လှုပ် ယခုခေတ် မော်ဒယ်မိန်းကလေးများ ကိုယ်လုံးမျိုးရှိ
သော သူ့ကို တုတ်တုတ် ခိုင်ခိုင်နှင့် ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း ရှိကြ
သော ဒေါ်ကြီးတို့ လင်မယားက နိုင်နင်းစွာ ဖေးမ ချီပွေ့ အကူအညီပေး
နိုင်သည်။ ။

ငွေနှင်းစက် အားနာလှပြီ။

"ငယ်လေး လက်ဝတ်လက်စားတွေရောင်းပြီး အိမ်ဖော်တစ်ယောက်
ငှားပါလား ဒေါ်ကြီးရယ် ငယ်လေးအဝတ်အစားတွေ ဒေါ်ကြီးလျှော်တာ
ကို ငယ်လေး စိတ်မကောင်းဘူး"

"ဘာဖြစ်လဲ ငယ်လေးရဲ့ အစတုန်းကလည်း လုပ်ပေးခဲ့တာပဲ ဘာမှ
မတွေးနဲ့ လာ တော်ကြီး ရေ ပြီးပြီဟေ့"

ဦးကြီးက ချက်ချင်းပင် ရောက် လာပြီး ငွေနှင်းစက်ကို ရေချိုးခန်းထဲ
မှ ပွေ့ကာ ဘီးတပ် ကုလားထိုင် (Wheel Chair) ပေါ် တင်ပေးပြီး မှန်တ
င်ခုံရှေ့ တွန်းသွားပေးသည်။ ။

"ဦးကြီး ထမင်းပွဲ ပြင်ထားပြီးပြီ၊ ကလေး လိမ်းခြယ်ပြီးရင် လာခဲ့
တော့ မယ်ရွှေကော တစ်ခါတည်း ရေချိုးလိုက်"

"ကျုပ် ချိုးပြီးပြီ ကလေးအဝတ်လျှောက်ပြီး လာခဲ့မယ်"

"ဦးကြီးတို့ နဲ့ အတူတူစားမှာ နော် တစ်ယောက်တည်းဆို မစားဘူး"

"ကလေးကလည်း စားမှာ ပါဗျာ စားမှာ ပါ ဒီနေ့ ကလေးအကြိုက် ဖရုံသီးကိုလေ ပုဇွန်နဲ့ နှပ်ထားပေးထားတယ်တဲ့ ဗျား ဂျီသား လတ်လတ် ဆတ်ဆတ်ရလို့ တစ်ခွက်တောင် ထပ်ချက်လိုက် တာ အရေသောက်က ဖရုံပွင့်ဟင်းချို့ ပင်းစိမ်းခပ်လို့ ။ အအီပြေကတော့ ချဉ်ပတ်ပေါ့ကွာ"

"ဟား ထမင်းမြိန်ဦးတော့မှာ ပဲ"

ငွေနှင်းစက်က ချက်ပြုတ်ကျွေးမွေးရသူတို့ မငြိုငြင်စေရေးအတွက် ဘယ်တော့မှ မကြိုက် တာမရှိ။ ကြိုက်သည် ဟု သာ ပြောသည် ။

စားတော့ ထမင်းတစ်ပန်းကန်သာ စားသည် ။

ဤသည် ကို ဒေါ်ရွှေဥတို့ လင်မယားက ငွေနှင်းစက်ကို နားလည်ကာ အသနားပိုရသည် ။ သားထောက်သမီးခံလည်း မရှိ။ ငွေနှင်းစက်တစ်သက် သူတို့ အပေါ် ကျေးဇူးပြုခဲ့သော ငွေနှင်းစက် ဖခင် ဦးဘနှင်းနှင့် မိခင် ဒေါ်ငွေစိန်တို့ ၏ ကျေးဇူးတရားကို အောက်မေ့ကာ သူတို့ အသက်ရှင်နေသမျှ ကာလပတ်လုံး ငွေနှင်းစက်ကလေးကို ပြုစုစောင့်ရှောက်သွားရန် ဆုံးဖြတ်ပြီး သားဖြစ်သည် ။

ဦးဘနှင်း၏ ကျေးဇူးတရားက သူတို့ လင်မယားအပေါ် သေသွားသည့်တိုင် ထားရစ်ပေးသွား သည် ။

အနီးစခန်း၌ ရှိသော ၅ ဧက အကျယ်အဝန်းခြံကို သူတို့ လင်မယားအား လွှဲပြောင်းပေးသွား လေသည် ။

သူတို့ လင်မယားက ထိုခြံကို ကော်ဖီခြံသမားများကို ရောင်းပြီး ငွေနှင်းစက်ရောဂါကို ကုသပေးမည်ဟု ဆုံးဖြတ်သည် ။

သို့သော် ငွေနှင်းစက်က လက်မခံ။

ထိုခြံကို အမှီပြုနေသော ရာသီစာနှင့် ကြက်သွန်ဖြူ စိုက်ခင်း သမီးမိသားစုအတွက် အလုပ် လက်မဲ့ဖြစ်သွားမှာ ကို စိုးရိမ်သည် ။

"ကလေး မပြီးသေးဘူးလား"

"အာ ပြီးပြီ"

အသားနုချောကရင်လေးကို မျက်နှာ လည်ပင်းနှင့် လက်ကို လူးပြီး ဆံပင်ဖြိုးလိုက်သည် ။

ပြီးပြီ။ ငွေနှင်းစက်အတွက် အလှပြင်ခြင်းကိစ္စက ဤမျှနှင့် လုံလောက်သွားသည် ။

"ငယ်လေး ဒေါ်ကြီး တွန်းသွားမယ်"

ငွေနှင်းစက်စိတ်တို့ သည် ထမင်းစားသောက်ဖို့ ထက် ထမင်းစားပြီးမှ ကြည့်ရမည်ဆိုသော (VCD) အခွေဆီသို့သာ အာရုံရောက်နေလေသည် ။

"သမီး စား ဒါ ဦးကြီးကိုယ်တိုင် နူးနေအောင် နှပ်ထားပေးတဲ့ ဆတ်သားဟင်း"

"စပါးလင်နံ့လေးက သင်းနေတာပဲ ကောင်းတယ်"

"ကောင်းတယ် ကောင်းတယ်နဲ့ စားတော့ တစ်ပန်းကန်ထဲ အားမရပါဘူးတော် မော်ဒယ် ကိုယ်လုံးဖြစ်ချင်တိုင်း"

"ဟုတ်ပါဘူး ဒေါ်ကြီးရယ် လှုပ်ရှားမှုမရှိဘဲ အစာဘယ်ကြေမလဲ ဝမ်းခေါင်းက ကျဉ်းနေတော့ လက်မခံနိုင်တာပါ ဟင်းများများ စားမယ်နော်"

"အေး စားစမ်းပါ စားမှ အားရှိမှာ ၊ အားရှိမှ ခွဲစိတ် ကုသရင် ခံနိုင်ရည်ရှိမှာ ပေါ့"

ဦးကြီးစကားကြောင့် ငွေနှင်းစက် ရင်ထဲ နင့်သွားသည် ။

သို့သော် ငွေနှင်းစက် အပြုံးမပျက်နေလိုက်သည် ။

ပြီးလိုက်တိုင်း ပါးချိုင့်ကလေးနှစ်ဖက်နှင့် သွားစွယ်တန်းလေး ညီညာစွာပေါ်ထွက်လာသော ငွေနှင်းစက်ကိုကြည့်ပြီး ဒေါ်ရွှေဥတို့ လင်မယား ရင်ထဲနှင့်ကနဲ ခံစားလိုက်ရသည် ။

နှမြောခြင်း၊ စိတ်ထိခိုက်ခြင်းနှင့်အတူ ငွေနှင်းစက်၏ အစ်မနှင့် အစ်ကိုများ အပေါ် မကျေမချမ်းဖြစ်မိလေသည် ။

ဒုက္ခိတဘဝရောက်နေသည့် နှမလေးတစ်ယောက်ကို ပစ်ပယ်ထားရက်သည် ။

မောင်နှမများ သည် သူစိမ်းဖက်သောအခါ သူ့လင်၊ သူ့မယား၊ သူ့သားသမီး မိသားစုအရေး ထက် ဘာမှ အရေးတကြီး စဉ်းစားစရာမရှိတော့ဘူး ထင်ပါသည် ။

နေစိမ့်လိုက်တာ။

နေရက်လိုက်ကြတာ ဟူသော စကားကိုတော့ သူတို့ လင်မယား ငွေနှင်းစက်ကလေး ကွယ်ရာ၌ အမြဲပြောမိကြလေသည် ။

ရှေ့တင်တော့ ဘာမှ မပြော။

ငွေနှင်းစက် စိတ်မကောင်းဖြစ်မှာ စိုးရိမ်၍ ဖြစ်သည် ။

"ဦးကြီး ပြီးရင် ဗွီစီဒီဖွင့်နော် အခွေကော"

"အေးပါ စင်မှာ တင်ထားပြီးသား"

ငွေနှင်းစက် ရင်ထဲ တလုပ်လုပ်ခုန်လာသည်။ ။

သွေးတိုးနှုန်းပင်လျှင် သာမန်ထက် ပိုမိုမြန်ဆန်လာသည်။ ။

"လရောင်" ၏ ရုပ်သွင် လရောင်၏ အသံကိုမြင်တွေ့ခွင့် ကြည့်ခွင့်ရ
ရတော့မည်။ သူနှစ်သက် သော တက်သစ်စ အဆိုတော်တစ်ဦးဖြစ်သည်
။

ရင်ထဲတိတ်တခိုးလေး ညည်းတွားလိုက်သည်။ ။

xxxxxxxxxxxxxxxx

"လရောင် ရယ်"

အခန်း (၂)

လရောင်

ဖြူဖြူသွယ်သွယ်မျက်နှာလေး။ မျက်ခုံးကောင်းကောင်း သွယ်လျလျ နှင့် ခပ်မြင့်မြင့်အရပ်။ ဘယ်လိုပုံစံမျိုးနဲ့ နေနေ ကြည့်၍ ကောင်းနေသည် ။

ပင်ကိုချောသော လရောင်သည် မိတ်ကပ်မကူဘဲနှင့် ကြည့်၍ ကောင်းနေသည် ။

"အိပ်မက်ငွေကြယ်ပွင့်" ဟူသော သူ၏ ဒုတိယမြောက်တေးစီးရီးခွဲ၌ လရောင်သည် နှင်းဆီပန်းခင်းထဲဝယ် လျှောက်သွားရင်း သီချင်းဆိုနေသည် ။ ရေးရေးမြင်လိုက်သော မိန်းကလေး တစ်ယောက်ကို သူ စွဲလမ်းသွားသည် ။

မှတ်မိလိုက်သည် က ...

သောက်ရှူးကြယ်ညီနောင်အလား မျက်ဝန်းကြယ်ပွင့်ကလေး နှစ်ပွင့်၏ နက်ရှိုင်းသော အကြည့် ...

မဟူရာမိုးကောင်းကင်နှင့် မဟူရာရောင်လောကမှ လမ်းစပျောက်နေသော သူ့နှလုံးသားကို အလင်းရောင်ပေးပြီး အချစ်ကို နှုတ်ယူသွားသည့် ကြယ်ပွင့်လေးကို သူမေ့မရနိုင်သောကြောင့် လိုက်လံရှာဖွေသည် ။ မော့ကြည့်လိုက်တော့ ကောင်းကင်ထက်၌ ကြယ်တွေ အများကြီးလင်း

လက် နေသည် ။ သူ၏ ငွေကြယ်ပွင့်လေး ဘယ်မှာ လဲ။

သူ ရှာဖွေ၍ မရနိုင်ချေ။ မြက်ခင်းပြင်ထက် လှဲလျောင်းရင်းမှ မဟူ ရာရောင် မိုးကောင်းကင်ကို မော့ကြည့်ကာ သူရှာဖွေနေခဲ့သည် ။ ရှာ လေလေ ကြယ်ပွင့်အရေအတွက်များ လေလေ ဖြစ်လာသည် ။

ကြယ်ပွင့်အရေအတွက်များ လေလေ သူ၏ အိပ်မက်ကြယ်ပွင့်က လေးနှင့် ဝေးသွားလေလေ ခံစားလိုက်ရသည် ။ ထိုအချိန်၌ ကောင်းကင် ထက်မှ ငွေကြယ်ပွင့်များအားလုံး ပြိုဆင်းပြီး သူ့ထံသို့ ကျဆင်းလာပါစေ ။ သူကတော့ သူ့ရဲ့ အိပ်မက်ကြယ်ပွင့်မှ တစ်ပါး အခြား မည်သည့်ကြယ် ပွင့်ကိုမျှ အလိုမရှိပါ။

နောက်ဆုံးထွက်သက်အထိ အိပ်မက်ကြယ်ပွင့်ကလေးကိုသာ စောင့် မျှော်သွားမည်။ သူ့နှလုံးသားကို ယူဆောင်သွားသည့် ငွေကြယ်ပွင့်က လေးရယ် သူ့ထံသို့ ကြွေဆင်းလာပါတော့ဟု ဆွေးဆွေးမြည့်မြည့် တမ်း တမ်းတတသီဆိုထားသော သီချင်းကို ခံစား နားထောင်ရင်း ငွေနှင်းစက် ရင်ဝယ် ထိရသောနာကျင်မှုကြောင့် ကြေကွဲပွင့် မျက်ရည်စက်တို့ က ပိုး ပိုးပေါက်ပေါက်ကျ လာလေ သည် ။

တော်သေးသည် ။

အနားမှာ ဘယ်သူမှ မရှိ၍ ။

ဒေါ်ကြီးကလည်း မီးဖိုချောင်မှာ ဆေးကြော သိမ်းဆည်းနေသည် ။ ဦးကြီးကလည်း ခြံထဲ ဆင်းသွားပြီးလား။ အနီးစခန်းရှိ နွားစာနှင့် ကြက် ခြံသို့သွားပြီးလား မသိလိုက်။

မျက်ရည်စများကို သုတ်လိုက်သည် ။

သီချင်းကိုဆက်ကြည့်နေရင်း ငွေနှင်းစက်မျက်ဝန်းရိပ်ဝယ် အတိတ်

က အိပ်မက်တစ်ခုဆီသို့ ပြန်လည် ရောက်ရှိသွားလေသည်။ ။

အခန်း (၃)

နွေရာသီရောက်တိုင်းလိုလို အပန်းဖြေစခန်းအဖြစ် ရွေးချယ်ထားခဲ့သော ပြင်ဦးလွင်သို့ ငွေနှင်းစက် ရောက်ရှိလာသည်။ ။

ရုက္ခဗေဒ နောက်ဆုံးနှစ်စာမေးပွဲ ဖြေပြီးဖြစ်သဖြင့် ငွေနှင်းစက် ပို၍ ပျော်ရွှင်နေသည်။ ။

မိဘနှစ်ပါးက လက်မလွှတ်သေးသော သူ့ကို ကလေးတစ်ဦးပမာ သွားလေရာရာကို ခေါ်ဆောင်သွားတတ်သည်။ ။

စာမေးပွဲရှိသည့်အခါ မလိုက်ရသဖြင့် သူ မကျေနပ်။ ယခုလို တက္ကသိုလ်စာမေးပွဲ(၃)နှစ် ပြီးစီးသွားပြီ ဆိုသည် နှင့် သူလွတ်လပ်ပေါ့ပါးသွားသည်။ ။

"ငွေနှင်းစက် ရောက် လာပြီလား"

"အေးမှုံ လာယူဖို့ တို့ လက်ဆောင်တွေ ပါလာတယ် ခုပဲ လာပေးမလို့ "

"လာပေးတာ အသာထား နင် အားသလား"

"အားတယ်"

"အားရင် လာ ရုက္ခဗေဒဥယျာဉ်သွားရအောင်"

"ဖြည်းဖြည်းမှ သွားတာပေါ့ ဒီမှာ တစ်ပတ် ဆယ်ရက် နားမယ်လို့

ဖေဖေက ပြောတယ်"

"လည်တာ အကြောင်း မဟုတ်ဘူး အကြောင်းက လရောင်ဗွီဒီယို လာရိုက်မယ်တဲ့ "

"ဟင်"

ငွေနှင်းစက် ရင်ထဲ မြင်းရိုင်းတစ်အုပ် ဖြတ်သန်းပြီးသွားသွားလေ သည်။

"တကယ်"

"တကယ်ပေါ့ လာရိုက်တောင် ရိုက်နေပြီလားမသိဘူး။ ပြီးသွားရင် ခက်မယ်"

"အေး လိုက်မယ် ကားစီစဉ်"

"ကားစီစဉ်မနေနဲ့ နင် ဆိုင်ကယ်စီးရဲတယ်မှတ်လား လိုက်ခဲ့"

"အင်း ... မေမေ့ကို သွားပြောလိုက်ဦးမယ်"

ငွေနှင်းစက် ဝမ်းသာအားရဖြင့် ထမင်းစားခန်း စားပွဲပေါ်တွင် ရန်ကုန်မှ ဝယ်လာသမျှ လက်ဆောင်ပစ္စည်းများကို ပုံချပြီး ဒေါ်ကြီးနှင့်အတူ အိမ်နီးချင်းများ အတွက် ဝေပုံချနေသည့် မိခင်အား ...

"မေမေ"

"ဘာလဲ သမီး"

"အေးမှုံတို့ အတွက် ထားထားလိုက်နော်။ အေးမှုံရောက်နေတယ်။ ပြန်လာမှ သမီးလိုက် သွားပြီး ပေးတော့မယ်"

"ပြန်လာမှ ဆိုတော့ ငယ်လေးက ဘယ်သွားမလို့ လဲ"

"အေးမှုံနဲ့ ရုက္ခဗေဒဥယျာဉ်ကို လိုက်သွားမလို့ ဟိုမှာ ဗွီစီယို လာရိုက် နေတယ် ခဏပါ သွားပြီနော် မေမေ"

"ဪ အေး အေး နားတောင် မနားတော့ဘူးလား ခုပဲရောက် ..."

မိခင်စကားကို ဆုံးအောင် နားမထောင်နိုင် လှစ်ကနဲ ပြေးထွက်ခဲ့သည်။ ။

နောက် အေးမှုံ၏ ဆိုင်ကယ်နောက်မှ အစွေသားလိုက်ပါလာခဲ့လေသည်။ ။

ရုက္ခဗေဒဥယျာဉ်ရောက်တော့ "လရောင်" မရှိတော့။

ခဲလေသမျှ သဲရေကျရလေသည်။ ။

"အပြင်မှာ လည်း ချောတယ်နော်"

"မာနတော့ ကြီးပုံပဲ"

"ပြီးနေတာပဲ"

"မျက်လုံးက ပြုံးမှ မပြုံးတာ"

"သူစိတ်ဝင်စားတာ သိချင်းဆိုဖို့ ပဲ ရှိတယ်"

"သိချင်းက သူ့ရည်းစားကျနေတာပဲ"

"ဒါပေမဲ့ လက်မှတ်တော့ ထိုးပေးတယ်မှတ်လား"

"အင်း ထိုးပေးပါတယ်"

ငွေနှင်းစက်သည် ပရိသတ်ကြားကနေ လှမ်းမျှော်ကြည့်သည်။ ။ မရှိတော့။ ကင်မရာမင်း ကသာ လိုအပ်သည် တို့ ကို ထပ်မံရိုက်နေသော်လည်း လရောင် မရှိတော့။

"လရောင်" သည် လူငယ်အဆိုတော်လေးတစ်ဦးဖြစ်သည်။

ပြန်ဆို သီချင်းတစ်ပုဒ်ကို အဆိုတော်ပေါင်းစုံ သီ ဆိုသော်လည်း မပေါက်ဘဲ လရောင် ပြန်ဆိုမှ တစ်ခွေတည်းနှင့် ပေါက်သွားသည်။ လူကြီး၊ လူငယ်၊ ကလေးများ ၏ ပါးစပ်ဖျားဝယ် လရောင်အမည် ရေပန်းစားလာသည်။

"သူ ဘယ်မှာ တည်းသလဲဟင်"

"နန်းမြိုင်မှာ ဖြစ်မှာ ပေါ့"

နန်းမြိုင်ဟိုတယ်

ငွေနှင်းစက်မျှော်လင့်ချက်တို့ ရှင်သန်လာသည်။

ငွေနှင်းစက်တို့ အိမ်သည် နန်းမြိုင်လမ်းတွင် တည်ရှိနေသည်။

"လရောင်" ကို မြင်တွေ့ခွင့်တို့ ကို မျှော်လင့်နိုင်သေးသည်။

"ပြန်ကြရအောင်"

"ဟိုနား ဒီနား လိုက်ကြည့်ဦးမလား"

အေးမှုံက လက်မလျှော့ချင်သေး။

"နေပါစေတော့ကွာ ကိုယ်နားချင်ပြီ"

"အေး ဟုတ်သားပဲ ယူက အခုမှ ရောက်တာပဲ နားချင်မှာ ပဲ ဆောရီးကွာ"

"မတောင်းပန်ပါနဲ့ ကွာ ကိုယ်လည်း "လရောင်" ကို မြင်တွေ့ခွင့်ရရင် မောပန်းနွယ်နယ်ခြင်း တွေက အလိုလိုပျောက်သွားမှာ ပါ"

ငွေနှင်းစက်နှင့် အေးမှုံသည် နွေရာသီတိုင်း တွေ့ဆုံနေကြ သူငယ်ချ

င်းဖြစ်သည်။ ။ ငယ်စဉ် ကတည်းက အကျွမ်းဝင်ပြီးသား ဖြစ်သဖြင့် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းရှိကြသည်။ ။

ငွေနှင်းစက်လည်း လရောင်ကို သဘောကျသည်။ ။

ထို့အတူ အေးမှုံကလည်း လရောင်ဆိုလျှင် သည်းသည်းလှုပ်၊ ဆယ်ကျော်သက်တို့ စိတ်ကူး ယဉ်စရာကောင်းလောက်အောင် လရောင်ကလည်း တစ်ခွေတည်းနှင့် ပေါက်သွားသည်။ ။ ရုပ်ရည်က လည်း ရှိသည်။ ။ လဘက်ရည်ဆိုင်၌ လည်း လရောင် အခွေ။ ကာရာအိုကေဆိုင်၌ လည်း လရောင်၏ ဗွီစီဒီခွေ။ အိမ်များ ၌ လည်း လရောင် သီချင်း။ ကလေးများ၏ ပါးစပ်ဖျား၌ လည်း လရောင်သီချင်း။

မီးကောင်ပေါက်အရွယ် လှုပ်လှုပ်ရှားရှားမိန်းကလေးများ ၏ စကားပိုင်း၌ လည်း လရောင် အကြောင်း။

ငွေနှင်းစက်ကော ဘာသားနှင့် ထုထားသနည်း။

ခေတ်ရေစီးကြောင်းထဲက သာမန်မိန်းကလေးတစ်ယောက်ပင် ဖြစ်ရာ "လရောင်" ကို သဘောကျသည်။ ။

ဖန်သားပြင်ပေါ်က၊ စာစောင်တွေပေါ်က လရောင်ထက် အပြင်ဘက်က လူသားစစ်စစ် လရောင်ကို မြင်တွေ့ဖူးချင်လာသည်။ ။

ဒါပဲ။

ထို့ထက်သော ပိုကဲ ပိုသဲ ပိုရဲသော သတ္တိမရှိ။

ငွေနှင်းစက်တို့ အိမ်ပြန်လာသည်။ ။ နန်းမြိုင်ဟိုတယ်ဝန်းကြီးထဲမှာ တော့ ဆိုင်ကယ်ဖြင့် တစ်ပတ်မျှ အပျိုလှည့်လိုက်သေးသည်။ ။

သို့သော် စူပါအဆိုကျော် ကိုလူပျိုလေးကို တွေ့ခွင့်မရလိုက်။

အရိပ်အရောင်မျှပင် မမြင်။

ကံမကုန်သေးလျှင် ဆုံခွင့်ကြံ့ခိုင်းမှာ ပါ။

ထိုနေ့အတွက်တော့ ငွေနှင်းစက် လက်လျှော့လိုက်သည် ။

အိမ်ဆီသို့ ပြန်ခဲ့လိုက်သည် ။
